

THAI SWINE VETERINARY SOCIETY NEWSLETTER

ISSN : 1686-2244

www.tsvs.or.th

ฉบับที่ 3 เดือนสิงหาคม 2547

ทศมายูภา ไทตุ มหาราชินี

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

อธิบดีกรมปศุสัตว์ น.สพ.ยุคล ลิ้มแหลมทอง
รศ. น.สพ. สงคราม เหลืองทองคำ
ศ.น.สพ.ดร. อรรถพร คุณาวางษ์กุล
รศ.น.สพ. กิจจา อุไรรงค์
รศ. น.สพ. วิวัฒน์ ชวนะนิกุล

ฝ่ายเนื้อหา

สพ.ญ. บุญอุทิศ รุ่งทิพย์มพร
สพ.ญ. อังสนา อ้อยเจริญ
น.สพ. วิวัฒน์ ชวนะนิกุล
น.สพ. ไพฑูริย์ สังขาค
สพ.ญ. จิตติมา เพชรพรหมศรี
น.สพ. สุรพันธ์ วงศ์สุราฤทธิ์

เหรียญกษาปณ์

สพ.ญ. ทิวากร ศิริโชคชัชวาล

เลขานุการ

น.สพ. วัณย์ ชัยสิทธิ์สงวน

ฝ่ายโฆษณา

น.สพ. ศักดา อีสรานุสรณ์

บรรณาธิการ

น.สพ. สุพรชัย ศรีหนองห้าง

ฝ่ายศิลป์

น.สพ. วิชาญ ผสมกิจ

12 สิงหาคม 2547

วันเฉลิมพระชนมพรรษา

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

ขององค์พระเจี๊ยก์ยี่งยี่งยี่ง

ย่อความ "นโยบายและแผนงานการส่งออกเสริมการส่งออกและการปราบโรค"
 ของท่านอธิบดีกรมปศุสัตว์ นายยุคล ลิ้มแหลมทอง
 จากการสัมมนาเรื่อง "ยุทธศาสตร์เขตปลอดโรค FMD เพื่อการส่งออกสุกรไทยไปตลาดโลก"

วันอังคารที่ 27 กรกฎาคม 2547 เวลา 08.30-13.30 น.
 ณ ห้องกมลทิพย์ ชั้น 2 โรงแรมสยามซิตี้ ถนนศรีอยุธยา กรุงเทพฯ

ภาพรวมการผลิตและการส่งออกเนื้อสุกรของไทย ในปี 2546 ประเทศไทยสามารถผลิตสุกรได้ 9.9 ล้านตัว คิดเป็นปริมาณ 753,000 ตัน แต่สามารถส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ได้เพียง 14,300 ตัน คิดเป็นสัดส่วนการส่งออกต่อการผลิตเพียง 1.59 % เท่านั้น ในการขยายตลาดเพื่อการส่งออกนั้น รัฐบาลไทยโดยมี ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ได้เข้าร่วมประชุม Singapore-Thailand Enhanced Economic Relationship (STEER) ที่ประเทศสิงคโปร์ ระหว่างวันที่ 25-27 สิงหาคม 2546 และได้มีการลงนามใน Memorandum of Understanding ระหว่างไทยและสิงคโปร์ เกี่ยวกับการยอมรับด้านสุขอนามัยในสินค้าเนื้อสุกรปรุงสุกของไทยที่จะส่งออกปาสเจอร์ ส่วนการส่งออกเนื้อสุกรสดแช่แข็งนั้นยังมีปัญหาในเรื่องโรคปากและเท้าเปื่อย ซึ่งในขณะนั้นกรมปศุสัตว์ได้จัดทำโครงการสร้างเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยเพื่อการส่งออกให้เป็นไปตามเงื่อนไขขององค์กรโรคระบาดสัตว์ (OIE) ในพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศ

ในการสร้างเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยเพื่อการส่งออกในพื้นที่สำคัญภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสุพรรณบุรี 2 นั้นได้กำหนดในพื้นที่จังหวัด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว จันทบุรี ตราด ระยอง และชลบุรี เนื่องจากมีความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ทางภูมิศาสตร์และมีโรงฆ่าที่ทันสมัย รวมทั้งพื้นที่ดังกล่าวมีกฎหมายรองรับเป็นเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยแล้ว

นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในการตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการทางสัตวแพทย์ จังหวัดชลบุรี โดยคาดว่าจะต้องใช้งบประมาณในช่วงปี 2548-2552 เป็นเงินทั้งสิ้นประมาณ 281 บาท แต่โครงการนี้ยังไม่ผ่านการพิจารณางบประมาณประจำปี 2548 จึงยังไม่สามารถเริ่มดำเนินการได้ตามแผนงานในปี 2548 ซึ่งในแผนงานเดิมนั้นได้กำหนดเป็น 3 ช่วง โดยช่วงแรกในปี 2548 เป็นช่วงระยะเวลาควบคุมโรค ช่วงที่ 2 ในปี 2549-2550 เป็นช่วงระยะเวลากำจัดโรคในช่วงที่ 3 ในปี 2551-2552 จัดเป็นช่วงระยะเวลาศึกษาสถานภาพและขอการรับรองจาก OIE โดยคาดว่าจะประโยชน์ที่ได้รับนั้น จะทำให้ไทยสามารถส่งออกสุกรเนื้อสุกร และผลิตภัณฑ์ เพิ่มขึ้นปีละ 10% คิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่า 2,000 ล้านบาท ในปีสุดท้ายโครงการและในปีต่อไป ประเทศไทยจะมีพื้นที่ที่ได้รับการรับรองว่าปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย จาก OIE ทำให้เพิ่มโอกาสในการเจรจาเปิดตลาดการค้าสินค้าเนื้อสุกรกับประเทศญี่ปุ่น ซึ่งนำเข้าเนื้อสุกรถึงปีละ 700,000 ตัน ส่วนในภาพรวมนั้นจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในมาตรฐานการควบคุม ป้องกันกำจัดโรคของไทย และจะได้นำไปปรับใช้ควบคุมป้องกันและกำจัดโรคปากและเท้าเปื่อยและโรคอื่นๆในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป

ในเรื่องแนวโน้มการพัฒนาสุกรในแผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 นั้น แม้ว่าไทยจะต้องลดภาษีนำเข้าสุกรมีชีวิตและส่วนต่างๆของสุกรลงเหลือร้อยละ 30 และร้อยละ 30-40 ตามลำดับ แต่เนื่องจากศักยภาพและเทคโนโลยีการผลิตของประเทศ เชื่อว่าไทยยังคงมีโอกาสมากกว่าประเทศอื่นในภูมิภาคนี้ แต่ยังคงมีปัญหาค่าใช้จ่ายในหลายเรื่องเช่น โรคปากและเท้าเปื่อย ต้นทุนการผลิตที่สูงโดยเฉพาะวัตถุดิบอาหารสัตว์นำเข้า ฟาร์มสุกรที่ได้มาตรฐานมีจำนวนน้อย โรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานมีน้อยเช่นกัน รวมทั้งมาตรฐานการผลิตเนื้อสัตว์ยังได้มาตรฐานสากล เพื่อให้การผลิตสนองต่อความต้องการในประเทศและการส่งออก จึงได้มีกลยุทธ์การดำเนินงานหลักอันแรกที่จะมุ่งเน้น **กลยุทธ์ด้านการวิจัยและพัฒนา** ตั้งแต่การปรับปรุงพันธุ์ อาหารสัตว์ เทคโนโลยีด้านเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ รวมทั้งในด้านสุขภาพสัตว์และโรคระบาดสัตว์ ส่วนกลยุทธ์ที่ 2 คือ **กลยุทธ์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงสุกร** จะมุ่งเน้นให้เกษตรกรใช้สุกรสายพันธุ์ที่ดี ใช้เทคโนโลยีการผสมเทียม และส่งเสริมเทคโนโลยีสมัยใหม่ กลยุทธ์ที่ 3 คือ **กลยุทธ์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันโรคและกำจัดโรคระบาดสัตว์** โดยจะมุ่งเน้นการเสริมสร้างภูมิคุ้มโรคโดยรณรงค์ให้ฉีดวัคซีนทั่วประเทศ วางมาตรการที่เข้มงวดในการนำเข้าและส่งออก หรือนำผ่านทั้งสัตว์ ชากสัตว์ ตลอดจนผลิตภัณฑ์สัตว์จากชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาระบบข้อมูลทางด้านระบาดวิทยาและพัฒนาระบบห้องปฏิบัติการ ให้สอดคล้องในทุกภูมิภาค เป็นต้น ส่วนกลยุทธ์ที่ 4 คือ **กลยุทธ์ด้านการพัฒนาคุณภาพการผลิตเนื้อและผลิตภัณฑ์สุกรให้ได้มาตรฐาน** โดยจะพัฒนาระบบการจัดการฟาร์มสุกรให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมให้มีโรงฆ่าชำแหละสุกร และโรงงานแปรรูปที่ได้มาตรฐานและถูกสุขอนามัย รวมทั้งพัฒนาระบบมาตรฐานการควบคุม การตรวจสอบเนื้อสุกร และผลิตภัณฑ์สุกรที่มีประสิทธิภาพ ติดตามตรวจสอบยาสัตว์ภายในประเทศ และการตรวจสอบสารตกค้างตามมาตรฐานสากล ส่วนกลยุทธ์ที่ 5 คือ **กลยุทธ์การลดผลกระทบจากฟาร์มสุกรและโรงฆ่าสัตว์** ซึ่งจะควบคุมการทิ้งขยะ ชากสัตว์ รวมทั้งนำเสียจากฟาร์ม โดยจะต้องมีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่ภายนอกและการใช้ประโยชน์จากของเสียจากฟาร์มสุกรไปใช้ในกิจกรรมอื่น ส่วนกลยุทธ์สุดท้ายคือ กลยุทธ์ด้านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรเกษตรกร โดยจะสนับสนุนให้เกษตรกรรวมตัวเป็นกลุ่มเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล และพัฒนาให้มีระบบบริหารงานองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

สมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย ขอขอบคุณสมาคมผู้ผลิตและแปรรูปสุกรเพื่อการส่งออกที่ได้เอื้อเฟื้อข้อมูล

From the Editor.....

สำหรับฉบับนี้เราได้เพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้นเป็น 8 หน้า โดยได้รวบรวมเรื่องราวที่น่าสนใจเช่นผลการสำรวจเกี่ยวกับใช้หัวคั่นกว่ามีความสัมพันธ์กับสัตว์สายพันธุ์อื่นหรือไม่ โดยเฉพาะในสุกร แต่ผลที่ออกมา ก็คงสร้างความสบายใจให้กับเราไม่มากนักน้อย แต่อย่างไรก็คงต้องระมัดระวังและติดตามโรคใช้หัวคั่นกันต่อไป นอกจากนี้ยังมีบทความเกี่ยวกับการประชุมทางวิชาการล่าสุด IPVS ณ ประเทศเยอรมัน ซึ่งในวันที่ 6 สิงหาคม 2547 นี้ ทางมูลนิธิ IPVS และสมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกร ก็จะจัดงานสัมมนาสรุปการประชุมวิชาการ IPVS ขึ้นที่โรงแรมรามารา การ์เด้นส์ พร้อมกับงานประชุมให้-สามปีประจำปีของสมาคมไปพร้อมกัน และเรื่องราวอื่นๆ ที่น่าสนใจมากมายทางสมาคมฯ ขอขอบคุณบริษัทต่างๆที่ให้การสนับสนุนการจัดทำจุลสารฉบับนี้ ถึงแม้จะยังห่างจากเป้าหมายที่เราคาดหวังไว้ว่าเป็นเพราะแจ้งข่าวไม่ทั่วถึง หากบริษัทใดที่มีความประสงค์ที่จะเป็นสปอนเซอร์ ทางสมาคมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งครับ และเพื่อให้สมาชิกได้ติดตามข่าวสาร เราก็เลยต้องตัดสินใจปิดเล่มเพื่อส่งโรงพิมพ์ก่อน ต้องขอภัยในความล่าช้าล่าช้าไว้ ณ ที่นี้

บรรณาธิการ
 น.สพ.สุพรรณชัย ศรีหนองห้าง

ฝากข่าวถึงชาวสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเลี้ยงสุกร

โดย สพ.ญ.พรศิริ ตั้งใจพัฒนา

ส่วนมาตรฐานด้านการปศุสัตว์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

ตามที่กรมปศุสัตว์ได้จัดให้มีการฝึกอบรมสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ปี 2543 จนถึงปัจจุบัน มีจำนวนทั้งหมด 7 รุ่น จำนวนถึงปัจจุบัน(มิถุนายน 2547) 655 คน ประกอบด้วย รุ่นที่ 1 จำนวน 50 คน รุ่นที่ 2 จำนวน 60 คน รุ่นที่ 3 จำนวน 57 คน รุ่นที่ 4 จำนวน 87 คน รุ่นที่ 5 จำนวน 205 คน รุ่นที่ 6 จำนวน 99 คน รุ่นที่ 7 จำนวน 97 คน และจะดำเนินการฝึกอบรม ในรุ่นที่ 8 ระหว่างวันที่ 19-21 กรกฎาคม 2547 จำนวน 120 คน ณ โรงแรมเฟิสท์ เขตราชเทวี

ในการนี้ กรมปศุสัตว์ถือว่าทุกท่านทุกคนที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร " สัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มเลี้ยงสุกร " ของกรมปศุสัตว์ เป็นกำลังที่สำคัญของกรมปศุสัตว์ ในการที่จะผลักดันให้ฟาร์มเลี้ยงสุกรผ่านมาตรฐานของกรมปศุสัตว์ ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ของเกษตรกรรายย่อย

นอกจากขาดทุนทรัพย์ที่จะนำมาพัฒนาให้สู่มาตรฐานฟาร์ม ขาดความรู้ความเข้าใจที่จะปฏิบัติตามระเบียบมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกร ไม่เล็งเห็นถึงความคุ้มทุน และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ ปัญหาหนึ่งที่เกษตรกรรายย่อยพบมากคือ ขาดสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์ม กรมปศุสัตว์จึงขอฝากปัญหานี้ไว้กับทุกท่านและสมาคมสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสุกรไทยไว้ ณ โอกาสนี้ ตลอดจนขอฝากให้ท่านชาวสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มทำงานให้สมศักดิ์ศรี และเป็นไปตามจรรยาบรรณของสัตวแพทย์

สุดท้ายขอเสนอภาพรวมผลการตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกรจนถึงปัจจุบัน (4 มิถุนายน 2547) ฟาร์มที่ได้รับการรับรองทั้งสิ้น 448 ฟาร์ม รายละเอียดตามตารางที่แนบ

ตาราง : รายงานผลการตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกร

สสอ.ที่ 1	สสอ.ที่ 2	สสอ.ที่ 3	สสอ.ที่ 4	สสอ.ที่ 5					
รายชื่อจังหวัด	จำนวนฟาร์มที่ผ่าน	รายชื่อจังหวัด	จำนวนฟาร์มที่ผ่าน	รายชื่อจังหวัด	จำนวนฟาร์มที่ผ่าน				
ปทุมธานี	-	ฉะเชิงเทรา	16	นครราชสีมา	13	ขอนแก่น	-	เชียงใหม่	2
พระนครศรีอยุธยา	-	นครนายก	2	ชัยภูมิ	1	หนองคาย	2	เชียงราย	1
กรุงเทพมหานคร	-	ปราจีนบุรี	12	บุรีรัมย์	2	เลย	40	พะเยา	-
ลพบุรี	28	สระแก้ว	-	สุรินทร์	-	สกลนคร	19	ลำปาง	-
ชัยนาท	29	ชลบุรี	50	ศรีสะเกษ	-	นครพนม	1	แม่ฮ่องสอน	-
สิงห์บุรี	-	ระยอง	20	อุบลราชธานี	6	มุกดาหาร	-	น่าน	-
อ่างทอง	-	ตราด	-	อำนาจเจริญ	-	อุดรธานี	20	ลำพูน	1
สระบุรี	11	จันทบุรี	2	ยโสธร	2	หนองบัวลำภู	-	แพร่	-
นนทบุรี	-	สมุทรปราการ	-	ร้อยเอ็ด	-	มหาสารคาม	-		
สุพรรณบุรี	4			กาฬสินธุ์					
รวม	72	รวม	102	รวม	22	รวม	82	รวม	4

อัตราการสัมผัสเชื้อไวรัส H5N1 ในฝูงสุกรในเขตการระบาดใช้หัตถ์คน

ปี พ.ศ. 2546-2547

คณิศร์ อรวิระกุล สุมิตรา วัฒนโคตร จุฑาทิพย์ เขียวเจริญ

วิวัฒน์ ชวนะนิกุล สุพล เลื่องยศลือชากุล

คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อังรีคุณังค์

กรุงเทพฯ 10330

บทคัดย่อ

ทำการศึกษ้อัตราการสัมผัสเชื้อไวรัส Avian Influenza H5N1 ในฟาร์มสุกรที่อยู่ในพื้นที่การระบาดของใช้หัตถ์คนของสัตว์ปีกในช่วงเดือนมีนาคมถึงเมษายน พ.ศ. 2547 โดยหลักฐานการตรวจแอนติบอดีต่อไวรัสดังกล่าวด้วยวิธี Hemagglutination inhibition test ในตัวอย่างซีรัมสุกรจำนวน 450 ตัวอย่างจาก 25 ฟาร์มในพื้นที่ 8 จังหวัด ได้แก่ นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี อยุธยา สระบุรี สุพรรณบุรี ฉะเชิงเทรา และชลบุรี ที่ได้ประกาศเป็นพื้นที่ที่มีการระบาด โดยตัวอย่างแต่ละฟาร์มแบ่งกลุ่มเป็นตัวอย่างจากแม่สุกร สุกรขุนขนาด 50 กิโลกรัมและสุกรขุนขนาด 100 กิโลกรัม และได้ทำการเก็บตัวอย่างซีรัมจากไก่ 12 ตัว ห่าน 4 ตัว นกเขาไฟ 1 ตัว เป็ด 1 ตัว สุนัข 8 ตัว โค 11 ตัว และสุกรเลี้ยงหลังบ้านทั่วไป 4 ตัวเป็นการศึกษาสุกรขุน นอกจากนี้ได้ทำการศึกษาตัวอย่างซีรัมสุกรขุนหนึ่งตัวอย่างต่อเนื่องจำนวน 30 ตัว จากฟาร์มที่มีการเลี้ยงสุกรแบบผสมผสานที่มีการระบาดของโรคใช้หัตถ์คน พบว่าในสุกรที่มีการเลี้ยงแบบฟาร์มในพื้นที่ดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจพบแอนติบอดีที่บ่งชี้ถึงการสัมผัสเชื้อไวรัสดังกล่าว ในขณะที่สัตว์ปีกที่แสดงอาการป่วยด้วยโรคดังกล่าวมีหลักฐานการตรวจพบแอนติบอดีดังกล่าวในระดับสูง อย่างไรก็ตามในสัตว์อื่นที่มีการเลี้ยงแบบหลังบ้าน ตรวจพบแอนติบอดีต่อเชื้อไวรัสดังกล่าวในระดับต่ำในสุนัข 1 ใน 6 ตัว และสุกร 2 ใน 4 ตัวที่ทำการศึกษาก่อนหน้า สำหรับสุกรขุนจากฟาร์มที่มีการเลี้ยงแบบผสมผสานที่มีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง พบหลักฐานการเปลี่ยนแปลงของระดับแอนติบอดีต่อไวรัสดังกล่าวในช่วงระยะ 1 เดือนที่ทำการศึกษา (มกราคมถึงกุมภาพันธ์ 2547) จำนวน 16 จาก 30 ตัวหลักฐานดังกล่าวเป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงว่าไวรัสดังกล่าว อาจทำให้เกิดการติดเชื้อแบบไม่แสดงอาการในสุกร ซึ่งผลการตรวจดังกล่าวควรจะได้ทำการพิสูจน์ซ้ำถึงความจำเป็นของแอนติบอดีดังกล่าวด้วยวิธีอื่นต่อไป

คำสำคัญ : ไวรัสใช้หัตถ์คน H5N1 สุกร แอนติบอดี

หมูไทยไปเยอรมัน

สพ.ญ. บุญทิศา

หมูไทยได้มีโอกาสไปร่วมประชุมทางวิชาการสัตวแพทย์ IPVS

ครั้งที่ 18 ที่เมือง Hamburg (er) , Germany โดยออกเดินทางตั้งแต่วันที่ 25 มิถุนายน ซึ่งคาด (นับนี้ไว้ทีละกลุ่ม) ว่ามีนักวิชาการและสัตวแพทย์ด้านสุกรจากเมืองไทยไปกัน ประมาณ 50 คน และปีนี้ก็เป็นปีสุดท้ายที่ท่านอาจารย์ สศ. น.สพ. สงคราม เหลืองทองคำ ประธาน IPVS ไทยจะเป็นคณะกรรมการกลาง (IPVS Board) ซึ่งการเป็นกรรมการกลางจะอยู่ในตำแหน่ง 10 ปี ตั้งแต่ IPVS ครั้งที่ 13 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ

ถัดจากไทยมาประมาณ 10 ชั่วโมง ก็ถึงประเทศเยอรมัน ออกจะดูเป็น ๆ เนื่องจากไม่ชินกับภาษาเยอรมันเลย (รู้แต่ ไฮ! ฮิตเลอร์) อากาศกำลังดีมีฝนบางช่วงแต่ไม่ร้อน Hamburg เป็นเมืองท่าสำคัญของเยอรมัน อยู่ทางเหนือของประเทศ ติดทะเลเหนือ (North Sea) และทะเล Baltic ไม่ไกลจากชายแดนประเทศเดนมาร์กเท่าไร ช่วงที่ไปอากาศกำลังเย็นสบาย (แต่ค่อนข้างหนาวเวลาแดด) อุณหภูมิประมาณ 10 - 15°C เนื่องจากเป็นช่วงเริ่มฤดูร้อน ดังนั้นอากาศยังแปรปรวน บางวันฝนตก บางวันแดดดี สลับไปมา ทำเอาพวกเราบางคนเริ่มเสียใจอู้

บรรยากาศการประชุมเริ่มตั้งแต่วันอาทิตย์ที่เป็นการลงทะเบียนและช่วงเย็นมีงานเลี้ยงต้อนรับที่บริเวณรอบนอกอาคารจัดการประชุม (Central Conference Hall, CCH) โดยเป็นการจัดบรรยากาศเป็นแบบเยอรมันโบราณ มีการแสดงวิถีชีวิตของคนสมัยศตวรรษที่ 17-18 ประเภทอิควิน ฟันดาบ ยิงธนู (ซึ่ง คุณหมอสมภาค จากซี.พี. ไคเคเนน ยังระบุสูง จนได้รับสถาปนาเป็น อัครวิ) มีอาหารพื้นเมืองหลายอย่าง ที่ขาดไม่ได้คือ ไส้กรอก (อร่อยมาก) และหมูย่างแบบ เยอรมัน ส่วนเครื่องดื่มคงหนีไม่พ้นเบียร์ (คนไทยขี้อาย ดื่มเบียร์แล้วหน้าแดงกันทุกคน) ของที่ระลึกที่แจกในงานคือ ถ้วยดินเผาเอาไวใส่เบียร์นั่นเอง เนื่องจากเป็นช่วงฤดูร้อนแล้ว พอเริ่มแดดร่มลมตก ก็เป็นเวลา เกือบ 3 ทุ่มเข้าไปแล้ว ทุกคนเริ่มสลายตัว กลั้ววันรุ่งขึ้นจะมาประชุมสาย (เด็กดีเสมอ)

การประชุม IPVS ครั้งนี้ อยู่ที่ 2 Motto คือ

1. Healthy Pig for Wholesome Pork ดังนั้นจะเป็นการเน้นในเรื่องการป้องกันโรค โดยยึดหลักว่า วงการเลี้ยงสุกรต้องการสัตวแพทย์ที่รอบรู้ในเรื่อง Herd health, การผลิต, Animal welfare , Preharvest food safety และ Environmental stewardship มากกว่าสัตวแพทย์ที่รู้แต่เรื่องโรคและยา
2. Science meets Practice มีหัวข้อพิเศษเพื่อผู้ฟังสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ที่แท้จริงจากสัตวแพทย์ภาคสนามและนักวิทยาศาสตร์ และผู้ฟังสามารถนำไปใช้ได้จริง ๆ ในปัจจุบัน เพื่อให้สุกรได้มีความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดี เป็นการเชื่อมต่อโดยตรงระหว่างองค์ความรู้และการนำไปปฏิบัติ

ในการประชุมครั้งนี้มีการนำเสนอข้อมูลทางวิชาการทั้งที่เป็นการพูดและแผ่นงาน ดังนี้

1. Pig Health and Production

– PRRS , Circovirus & Influenza	155	papers
– Respiratory disease , APP , Mycoplasma	82	papers
– Enteric disease	96	papers
– Notified disease & pathogen	43	papers
– Immunology & Vaccination	76	papers
– Reproduction, AI	49	papers
– Antibiotic substance (Efficiency)	58	papers

ภาพบรรยากาศงาน IPVS (ภาพบน) และกิจกรรมประกวดรางวัลสินหมูของบู๊ทไบเออร์ที่นอมอิจิตติมาไดรางวัลที่ 1 (ภาพล่าง)

- Measuring Health Monitoring	36	papers
- Miscellaneous	45	papers
2. Food Safety	51	papers
3. Management & Housing	26	papers
4. Nutrition & Feeding	51	papers
5. Animal welfare	22	papers
6. Breeding	5	papers
7. Practitioner's line	66	papers

(ซึ่งจะมีการสรุปในเรื่องที่น่าสนใจโดยอาจารย์และนักวิชาการที่เข้าร่วมประชุม ในงาน งาน 2004 IPVS DIGEST MEETING วันที่ 6 สิงหาคม นี้ อย่าลืมไปฟังกัน)

ในการนี้มีผลงานของนักวิชาการไทยทั้งจากคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหาวิทยาลัยมหิดล, สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ รวมทั้งผลงานที่ทำร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ นำเสนอในงาน ถึง 24 ชิ้นงาน ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจของพวกเราทุกคนที่ได้ไปร่วมงาน

บรรยากาศในงานโดยทั่วไปดี มีห้องประชุม 6 ห้อง สถานที่แสดงผลงาน 3 จุด ห้องแสดงผลิตภัณฑ์ 2 ห้องใหญ่ ซึ่งใช้เป็นที่รับประทานอาหารของของว่างด้วย ซึ่งทุกบู๊ทจากแต่ละบริษัทจะมีกิจกรรมเรียกความสนใจมากมาย โดยเฉพาะการประกวดระบายสีภาพหมูของไบเออร์ ซึ่งผลออกมาภาพของคุณหมอ จิตติมา แพชพรทอมส จาก บ.ไฟเซอร์ ได้รับรางวัลชนะเลิศ และเป็นแบบในการวาดหมูตัวใหญ่ที่เขาจะนำไปโชว์ในงานประชุมอื่น ๆ ต่อไป (งานนี้คนไทยอึ้งอีกแล้ว) ส่วนที่ไม่ดีคือ เยอรมันไม่มีการห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ (คนเยอรมันสูบบุหรี่กันมาก) ดังนั้นคนไทยหลายคนที่ไม่ค่อยชินกับกลิ่นบุหรี่และซิการ์ จึงต้องหลบออกมาหายใจนอกห้องประชุมบ่อย ๆ

อีกบรรยากาศที่ได้ลุ้นกันในวันสุดท้ายคือการลงคะแนนเลือกสถานที่จัดการประชุม IPVS ครั้งที่ 20 ในปี 2008 ซึ่งมีผู้เสนอตัว 4 ประเทศ คือ จีน ญี่ปุ่น แคนาดา และ South Africa ซึ่งมีการหาเสียงกับบู๊ทเข้าร่วมกันตั้งแต่วันแรก และสุดท้าย South Africa ชนะไป (คนไทยเชียร์อีกตามเคย)

คืนวันพุธได้มีงานเลี้ยงปิดการประชุมที่บริเวณท่าเรือเก่าของเมือง Hamgurg โดยทางบู๊ทจัดได้นำผู้ร่วมงานท่องเที่ยวตามแม่น้ำก่อนเข้างาน ซึ่งในงานนอกจากอาหารอร่อย (หมูเป็นหลัก) แล้ว ยังมีดนตรีสนุกๆให้ออกไปสวิงกันเต็มที่ โดยด้านข้างยังมีจอโทรทัศน์ขนาดใหญ่ถ่ายทอดฟุตบอลยูโร อีกด้วย วันประชุมวันสุดท้ายแฟนไท้หมูมาสังลา บรรยากาศเลอกร้อยไปเเยะรวมถึงผู้เข้าร่วมประชุมเริ่มทยอยกลับบ้านแล้ว

ที่เสามาทั้งหมดเป็นเพียงเมนูเรียกน้ำย่อย เพื่อให้เห็นบรรยากาศในการประชุม แต่ในวันที่ 6 สิงหาคมนี้ ท่านจะได้ฟังเรื่องวิชาการที่น่าสนใจจริงๆ อย่าพลาดนะ

การศึกษากาคนามของผลการใช้ผงแป้งมีสตรัลต่อสมรรถภาพของลูกสุกรแรกเกิดในประเทศไทย

A field study on the effects of Mistral powder application on piglets performance in Thailand

วิวัฒน์ ชวนะนิกุล 1 อธิภู นันทประเสริฐ 2 มณฑานต์ อินทรกำแหง 1

บทคัดย่อ

การศึกษากำในฟาร์มพ่อแม่พันธุ์สองสาย(ลาร์จไวท์ x แลมต์เรซ) ขนาด 8,000 แม่ในจังหวัดราชบุรี ใช้ลูกสุกรทั้งหมด 456 ตัวที่เกิดจาก 43 แม่ แบ่งการทดลองเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม T (Treatment) ซึ่งมีจำนวนลูกสุกร 234 ตัวจาก 21 แม่ และกลุ่ม C (Control) ซึ่งมีลูกสุกร 222 ตัวจาก 22 แม่ ลูกสุกรทุกตัวในกลุ่ม T ถูกชุบด้วยผงแป้ง มีสตรัลทั้งตัวยกเว้นส่วนหัวในทันทีที่คลอด และโรยผงแป้งวันละ 1 ครั้งบริเวณที่นอนของลูก ส่วนลูกสุกรในกลุ่ม C ได้รับการปฏิบัติหลังคลอดตามปกติโดยการเช็ดตัว จากผลการศึกษาพบว่า

1. ช่วงเวลาที่ลูกสุกรคลอดถึงไปสัมผัสตัวแม่ในกลุ่ม T ใช้เวลา 4.72 ± 4.80 นาที ส่วนในกลุ่ม C ใช้เวลา 6.19 ± 4.64 นาที ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ส่วนช่วงเวลาจากเกิดถึงไปดูดนมแม่เหลืองครั้งแรก ในกลุ่ม T 16.25 ± 7.03 นาที ส่วนในกลุ่ม C 17.33 ± 7.09 นาที ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ
 2. ผลการวัดอุณหภูมิที่พวท้งลูกสุกร โดยใช้เครื่องมือ Infrared thermometer ที่ 0, 5, 10, 20, 30 นาที 1, 2, และ 3 ชั่วโมงหลังคลอด ปรากฏว่า ลูกสุกรในกลุ่ม T มีอุณหภูมิสูงกว่าในกลุ่ม C อย่างมีนัยสำคัญ จากเกิดจนถึง 1 ชั่วโมง
 3. ผลการใช้ผงแป้งมีสตรัลในลูกสุกรกลุ่ม T ทำให้สายสะดือแห้งเร็วกว่าในกลุ่ม C อย่างชัดเจน กล่าวคือ ในกลุ่ม T จำนวนสายสะดือแห้งในวันที่ 1 มี 98.29 % ส่วนในกลุ่ม C มี 48.54 % ในวันที่ 2 กลุ่ม T มี 1.71 % กลุ่ม C มี 47.09 % และในวันที่ 3 กลุ่ม T ไม่มี (0.00 %) ส่วนในกลุ่ม C ยังเหลืออีก 4.37 % สำหรับการหลุดของสายสะดือ ในกลุ่ม T เร็วกว่าในกลุ่ม C อย่างชัดเจน กล่าวคือ ในวันที่ 1 หลังคลอดไม่มีการหลุดในทั้งสองกลุ่ม แต่ในวันที่ 2 กลุ่ม T มีการหลุด 25.57 % กลุ่ม C มี 13.66 % ในวันที่ 3 กลุ่ม T มี 47.94 % กลุ่ม C มี 39.51 % และหลังจากวันที่ 3 กลุ่ม T มี 26.48 % กลุ่ม C มี 46.83 %
 4. อัตราการตายของลูกสุกรใน 48 ชั่วโมงหลังคลอด ในกลุ่ม T มี 2 ตัว แต่ในกลุ่ม C มี 4 ตัว แต่อัตราการตายก่อนหย่านม ในกลุ่ม T มี 26 ตัว (11.11 %) โดยไม่มีการจัดขนาดลูกสุกรและฟากเลี้ยง ส่วนในกลุ่ม C มีตาย 20 ตัว (9.00 %) มีการจัดขนาดลูกสุกรและฟากเลี้ยงตามปกติ
 5. อัตราการเกิดซีโหล ในกลุ่ม T มี 27 ตัว (11.54%) ในกลุ่ม C มี 72 ตัว (52.70 %)
 6. ผลการสำรวจจำนวนโคโลนิแบคทีเรียในคอกคลอดตรงตำแหน่งที่ลูกสุกรนอน กลุ่มละ 5 ตัวอย่าง ผลปรากฏว่า ในกลุ่ม T มีค่าเฉลี่ย 155.60 ± 82.99 CFU/plate ส่วนในกลุ่ม C มีค่าเฉลี่ย 440.00 ± 58.42 CFU/ plate ซึ่งแตกต่างกันอย่างชัดเจน
- จากการศึกษาค้นครั้งนี้ สรุปได้ว่า การใช้ผงแป้งมีสตรัลกับลูกสุกรแรกเกิด ช่วยเพิ่มสมรรถภาพของลูกสุกร ลดการตายของลูกสุกรและลดจำนวนแบคทีเรียในคอกคลอดด้วย

คำสำคัญ : ผงแป้งมีสตรัล สมรรถภาพลูกสุกร อัตราการตาย อุณหภูมิพวท้ง ซีโหล ลูกสุกร

1 ภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 10330

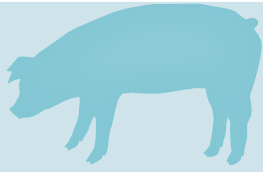
ภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 10330

Note:

ประธานรุ่นที่ 8 ของการอบรมหลักสูตรสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทยคือ
น.สพ. ปัทมญา ทวีวัฒนโสภณ ปัจจุบันดำเนินธุรกิจส่วนตัว
และขอแสดงความยินดีกับผู้ที่ผ่านการอบรมทั้งหมด 111 ท่าน
จากจำนวนผู้ลงทะเบียนในตอนแรกถึง 124 คน

FARM TIPS

:Basic biosecurity

พื้นฐานหลักของความปลอดภัยทางชีวภาพ มีความสำคัญอย่างมากในการที่เราจะลดการระบาดของโรค โดยเฉพาะโรคระบาดสำคัญอย่างปากและเท้าเปื่อย มาตรการเหล่านี้จึงมีความสำคัญที่จะนำไปปฏิบัติ ถึงแม้ว่าโรคนี้สามารถแพร่โดยลมได้ แต่หากปฏิบัติตามข้อแนะนำนี้ก็จะช่วยลดความเสี่ยงลงได้บ้าง

ต่อไปนี้เป็นหลักปฏิบัติพื้นฐานของความปลอดภัยทางชีวภาพ ที่ท่านสามารถนำไปใช้ในฟาร์มที่ท่านดูแล ในการวางหลักเรื่องการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ

มาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosecurity measures)

1. จัดการเรื่องการเคลื่อนย้ายหมูให้เป็นระบบและให้มีการเคลื่อนย้ายให้น้อยที่สุดในระหว่างการเลี้ยง
2. คนและพาหนะ ถือเป็นตัวการสำคัญของการแพร่เชื้อ
3. อนุญาตให้คนเข้าเยี่ยมฟาร์มเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้นและจะต้องจัดเตรียมรองเท้าบู๊ทและเสื้อเข้าไว้เปลี่ยนก่อนเข้าฟาร์ม
4. ถ้าคนที่จะเข้าฟาร์มไม่ได้อาบน้ำก่อนเข้าฟาร์ม ต้องมั่นใจว่าได้ทำการล้างมือและเท้าอย่างสะอาด
5. จำกัดการเข้าออกของบุคคลากรระหว่างโรงเรือนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
6. วางที่จุ่มเท้าไว้ทุกทางเข้าออก หรือจุดรับอาหารสัตว์ ตลอดจนต้องมั่นใจว่าได้ใช้ยาฆ่าเชื้อในอัตราส่วนการผสมที่ถูกต้องและที่อนุญาตให้ใช้
7. หมั่นทบทวนหลักปฏิบัติในการทำความปลอดภัยและการฆ่าเชื้อสม่ำเสมอ โดยเฉพาะยวดยานที่ผ่านการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อแล้วเท่านั้นจึงจะให้เข้าไปในฟาร์ม
8. จัดทำป้ายเตือนเรื่องความปลอดภัยและการฆ่าเชื้อที่บริเวณที่จะทำการจับหมู จัดเตรียมรองเท้าบู๊ท ไว้ใช้เฉพาะบริเวณนี้เท่านั้น และจะต้องทำการฆ่าเชื้อทุกครั้ง ก่อนและหลังใช้งาน และต้องมั่นใจว่านำทั้งบริเวณนี้ไม่ให้ลายนเข้าฟาร์ม
9. ทำความสะอาดคอกอย่างทั่วถึง และควรจะต้องใช้ยาฆ่าเชื้อและฟักคอกให้แห้งก่อนเข้าหมูชุดใหม่

หลักการทำความสะอาดโรงเรือนเลี้ยงหมู:

1. ทำให้ทราบสกปรกและขี้หมูที่เบียดติดตามคอกอ่อนตัวลงโดยเครื่องฉีดพ่นน้ำความดันต่ำ และปล่อยให้เป็ยกว่าประมาณ 2-3 ชั่วโมง
2. เมื่อเศษสิ่งสกปรกอ่อนตัวลงแล้ว ให้ใช้เครื่องฉีดน้ำความดันสูง (750-2000 psi) เพื่อฉีดเอาคราบสกปรกและอินทรีย์สารต่างๆ ให้ออกไป
 - โดยเริ่มจากทำความสะอาดจากด้านหลังของคอกหรือโรงเรือนไปยังด้านหน้า
 - ทำการฉีดล้างจากเพดานลงมายังคอก และตบท้ายตรงพื้นคอก
 - ให้ใช้หัวพ่นหรือหัวช่วย ที่จะเข้าถึงจุดที่ทำความสะอาดได้ยาก ซึ่งรวมถึงใต้พื้นคอก อาหาร หรือพื้นคอกที่มากที่สุด
3. เมื่อไหร่ที่จะทำความสะอาดคอก ให้ใช้น้ำล้างพื้นผิวเพื่อฉีดเศษผงที่ปลิวมาตามอากาศ ออกก่อน
4. ใ้พ่นสารลดแรงตึงผิวหรือสารอิมัลซิไฟเออร์ เพื่อที่จะขจัดเอาเศษอินทรีย์ต่างๆ ออกไป
5. ล้างด้วยน้ำเปล่าในทุกพื้นผิวให้ทั่ว
6. ลอยยาฆ่าเชื้อให้ทั่ว (พึงระลึกเสมอว่ายาฆ่าเชื้อจะทำงานได้ดีในพื้นที่ที่สะอาดปราศจากสารอินทรีย์)

- ยาฆ่าเชื้อส่วนใหญ่ทำงานได้ดีที่ภาวะอุณหภูมิ ที่มากกว่า 65°F แต่ไม่ควรเกิน 110°F
 - ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ออกแบบอย่างเคร่งครัดในแต่ละผลิตภัณฑ์
 - พ่นยาฆ่าเชื้อ ด้วยเครื่องพ่นความดันเพื่อที่จะให้ยาฆ่าเชื้อแทรกซึมลงไปในพื้นที่ในโรงเรือนหรือรอยแตก ร้าว ส่วนการพ่นพวยในอากาศอาจจะเป็นอีกทางเลือกที่สอ
 - ให้ทำจากข้างหลัง มาข้างหน้า และจากบนลงล่าง ของโรงเรือน
7. ปลดปล่อยโรงเรือนได้พักจนแห้ง
 8. พักคอกจนกว่าจะได้อบรมของการเข้าหมูใหม่

ที่มา: ดัดจากข้อมูลในเว็บไซต์ <http://www.thepigsite.com>

สรรมามาฝาก

คุณรู้หรือไม่ว่าคนทั่วโลกกินเนื้อหมูเฉลี่ยคนละกี่กิโล ?

ปริมาณการบริโภคเนื้อสุกรต่อคนต่อปี โดยเฉลี่ย จากปี 2542-2547

หน่วย : กิโลกรัม / คน / ปี

Country	Average
Poland	40.65
EU	43.75
China	32.62
United State	30.02
South Korea	24.54
Japan	18.19
Russia	15.60
Mexico	12.86
Brazil	10.98
Thailand	10.39

ที่มา : สมาคมผู้ผลิตและแปรรูปสุกรเพื่อการส่งออก

				
				
				
<h1>SPONSOR AREA</h1>				

สมาคมสัตวแพทย์ควบคุมฟาร์มสุกรไทย

ห้องธุรการ ภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนอังรีดูนังต์ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โทร 0-2218-9678-9, 0-2251-2582 โทรสาร 0-2251-4310

กรุณานำส่ง

สนใจเป็นสปอนเซอร์การจัดพิมพ์ ติดต่อที่โทร 0-1643-0976 (Hotline)

เชิญพบข้อมูลหลากหลาย ข่าวสารมากมาย ได้ตลอดเวลา.....ที่
 เว็บไซต์ของสมาคม **www.tsvs.or.th**